

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 2. septembra 2010*

Vo veci C-399/08 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 15. septembra 2008,

Európska komisia, v zastúpení: V. Kreuzschitz, J. Flett a B. Martenczuk, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Deutsche Post AG, so sídlom v Bonne (Nemecko), v zastúpení: J. Sedemund, Rechtsanwalt,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: nemčina.

Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, so sídlom vo Frankfurte nad Mohanom (Nemecko), v zastúpení: R. Wojtek, Rechtsanwalt,

UPS Europe SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: E. Henny, advocaat,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: M. Lumma a B. Klein, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, M. Ilešič, M. Safjan a M. Berger,

generálny advokát: N. Jääskinen,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 24. marca 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Komisia Európskych spoločenstiev domáha zrušenia rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 1. júla 2008, Deutsche Post/Komisia (T-266/02, Zb. s. II-1233, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie Komisie 2002/753/ES z 19. júna 2002 o opatreniach prijatých Spolkovou republikou Nemecko v prospech Deutsche Post AG [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 247, s. 27, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Ako vyplýva z vnútroštátneho právneho rámca, ako je opísaný v napadnutom rozsudku, na základe § 1 ods. 2 Postverfassungsgesetz (zákon o organizácii pošty) z 8. júna 1989 (BGBl. 1989 I, s. 1026, ďalej len „PostVerfG“) sa Deutsche Bundespost (nemecká

poštová správa) rozdelila na tri odlišné právne subjekty, a to Deutsche Bundespost Postdienst (ďalej len „DB Postdienst“), Deutsche Bundespost Telekom (ďalej len „DB Telekom“) a Deutsche Bundespost Postbank. Keďže § 65 ods. 2 PostVerfG stanovoval, že uvedené subjekty sú povinné zachovať služby, ktoré poskytovala Deutsche Bundespost, DB Postdienst prebrala činnosti Deutsche Bundespost v poštovom odvetví.

- 3 Podľa § 37 ods. 3 PostVerfG mala byť medzi týmito troma právnymi subjektmi uskutočnená finančná kompenzácia, pokiaľ by jeden z nich nebol schopný sa financovať zo svojich vlastných príjmov. Okrem toho na základe § 63 ods. 1 PostVerfG zostala Deutsche Bundespost povinná, napriek svojmu rozdeleniu, zaplatiť štátu odvody, ktoré zodpovedajú určitému percentu z jej príjmov dosiahnutých z hospodárskej činnosti a to až do roku 1995.
- 4 Podľa § 1 ods. 1 Postdienst-Pflichtleistungsverordnung (nariadenie o povinných plneniach) z 12. januára 1994 (BGBl. 1994 I, s. 86, ďalej „PPfLV“) mala DB Postdienst poskytovať svoje „povinné plnenia“ na celom vnútroštátnom území v súlade so zásadou jednotnej tarify. Konkrétne pokiaľ ide o doručovanie balíkov, § 2 ods. 1 PPfLV stanovoval, že DB Postdienst má zabezpečiť výber, prepravu a doručenie balíkov s maximálnou hmotnosťou 20 kilogramov, ktoré zodpovedali určitým maximálnym rozmerom, a to na celom tomto území. Okrem toho § 2 ods. 2 bod 3 PPfLV splnomocňoval DB Postdienst na stanovenie nižšej tarify, ako je jednotná tarifa pre zákazníkov, ktorí sami vykonávajú triedenie balíkov alebo podávajú určité minimálne množstvo balíkov.
- 5 Podľa § 1 a § 2 Postumwandlungsgesetz (zákon o reorganizácii pošty) zo 14. septembra 1994 (BGBl. 1994 I, s. 2339) boli tri právne subjekty, ktoré vznikli z rozdelenia Deutsche Bundespost, premenené na akciové spoločnosti [„Aktiengesellschaft“ (AG)]

s účinnosťou od 1. januára 1995, a to na Deutsche Post AG (ďalej len „DP AG“), Deutsche Telekom AG a Deutsche Postbank AG.

- 6 Nakoniec z § 4 ods. 1 Postgesetz (poštový zákon) z 22. decembra 1997 (BGBl. 1997 I, s. 3294) vyplýva, že doručovanie balíkov, ktorých váha nepresahovala 20 kilogramov, bolo univerzálnou službou.

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 7 Spoločnosť DP AG pôsobí tak v odvetví prepravy poštových zásielok, v ktorej mala v čase, keď došlo k skutkovým okolnostiam veci samej, monopol, ako aj v dvoch ďalších poštových odvetviach, a to v odvetví prepravy balíkov, ako aj v odvetví prepravy novín a časopisov, pričom obe tieto odvetvia sú naopak vystavené hospodárskej súťaži.
- 8 V odvetví prepravy balíkov DP AG zabezpečuje najmä služby prepravy väčšieho množstva balíkov, ktoré sa nespracovávajú priamo na priečinkoch poštových úradov (ďalej len „odvetvie služieb prepravy balíkov z domu do domu“). Toto odvetvie sa samo ďalej delí na dva hlavné segmenty, a to jednak prepravu balíkov z domu do domu zameranú na podnikateľskú klientelu, ktorá sama vopred vykoná triedenie alebo podáva určité minimálne množstvo balíkov, jednak prepravu balíkov na účet podnikov vykonávajúcich zásielkový predaj, ktoré zasielajú tovar objednaný z katalógu alebo elektronickou cestou.

- 9 V roku 1994 podali súkromný podnik pre distribúciu balíkov, UPS Europe SA (ďalej len „UPS“), a Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (ďalej len „BIEK“) Komisii sťažnosť. UPS a BIEK spoločnosti DB Postdienst v podstate vytýkali jednak uplatňovanie politiky predaja so stratou v odvetví prepravy balíkov z domu do domu, čo bolo zneužitím dominantného postavenia v zmysle článku 82 ES, jednak pokrývanie strát v uvedenom odvetví buď prostredníctvom príjmov vytváraných vo vyhradenom odvetví, alebo prostredníctvom verejných prostriedkov, ktoré jej boli poskytované v rozpore s článkom 87 ES.
- 10 Dňa 20. marca 2001 Komisia prijala rozhodnutie 2001/354/ES týkajúce sa konania podľa článku 82 ES (Vec COMP/35.141 – Deutsche Post AG) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 125, s. 27), v ktorom v podstate dospela k záveru, že DB Postdienst a potom DP AG porušila článok 82 ES, lebo zneužila svoje dominantné postavenie len v segmente prepravy balíkov na účet podnikov prevádzkujúcich zásielkový predaj, ktoré zasielajú tovar objednaný z katalógu alebo elektronickou cestou, najmä tým, že od roku 1990 do roku 1995 uplatňovala politiku predaja so stratou, pričom ponúkala nižšie ceny, než boli vlastné náklady spojené s typom dotknutého plnenia.
- 11 Dňa 19. júna 2002 Komisia prijala sporné rozhodnutie, v ktorom dospela k záveru, že suma platieb vykonaných – podľa § 37 ods. 3 PostVerfG – spoločnosťou DB Telekom a potom nemeckou spoločnosťou Telekom AG v prospech spoločnosti DB Postdienst a potom DP AG ako náhrada za poskytovanie služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (ďalej len „SVHZ“) bola vyššia, než bolo nevyhnutné na nahradenie čistých dodatočných nákladov, ktoré vznikli obom posledným uvedeným podnikom poskytovaním uvedených služieb. Komisia z toho vyvodila, že suma zodpovedajúca tejto nadmernej náhrade bola použitá na pokrytie deficitov v segmentoch odvetvia služieb prepravy balíkov z domu do domu, ktoré sú vystavené hospodárskej súťaži. Podľa tohto rozhodnutia sa tieto deficity rovnali sume 1 118,7 milióna DEM a boli výsledkom politiky predaja so stratou vykonávanej spoločnosťou DB Postdienst a potom spoločnosťou DP AG v rokoch 1994 až 1999, ako bolo konštatované v rozhodnutí 2001/354.

- 12 Komisia preto dospela k názoru, že táto nadmerná náhrada predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so Zmluvou ES a nariadila Spolkovej republike Nemecko, aby prijala všetky opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na vrátenie uvedenej pomoci spoločnosťou DP AG.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 13 DP AG podala na Súd prvého stupňa žalobu o neplatnosť proti spornému rozhodnutiu, pričom sa odvolávala predovšetkým na to, že Komisia porušila článok 87 ods. 1 ES a článok 86 ods. 2 ES, lebo nepreukázala existenciu zvýhodnenia na strane DP AG.
- 14 Konkrétne v rámci prvého žalobného dôvodu spoločnosť DP AG tvrdila, že Komisia nespĺnila svoju povinnosť preskúmať, či celková suma platieb vykonaných spoločnosťou DB Telekom prekročila celkovú sumu čistých dodatočných nákladov, ktoré vznikli spoločnosti DP AG v súvislosti s plnením jej úloh SVHZ. Vo svojom druhom žalobnom dôvode táto spoločnosť tvrdila, že Komisia v každom prípade neoprávnene dospela k záveru, že platby vykonané spoločnosťou DB Telekom umožnili tejto spoločnosti pokryť dodatočné náklady spojené s jej politikou predaja so stratou.
- 15 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, Súd prvého stupňa najskôr opísal metódu použitú Komisiou, na základe ktorej táto dospela k záveru, že spoločnosť DP AG bola zvýhodnená.
- 16 V tomto ohľade Súd prvého stupňa v bode 78 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia konštatovala po prvé, že DP AG prijala v rokoch 1990 až 1995 platby vykonané spoločnosťou DB Telekom vo výške 11 081 miliónov DEM – platby, ktoré boli

považované za jediné relevantné verejné prostriedky na účely sporného rozhodnutia. Komisia po druhé konštatovala, že DP AG zaznamenala čisté dodatočné náklady vo výške 1 118,7 milióna DEM spôsobené jej politikou predaja so stratou v rokoch 1994 až 1999 v segmentoch služieb prepravy balíkov z domu do domu vystavených hospodárskej súťaži a že tieto dodatočné náklady nesúviseli s plnením SVHZ. Po tretie Komisia konštatovala, že DP AG zaznamenala v rokoch 1990 až 1998 celkový deficit vo všetkých odvetviach činnosti vo výške 2 289 miliónov DEM, takže nemohla pokryť uvedené dodatočné náklady z vlastných prostriedkov. Z týchto troch zistení a na základe toho, že DP AG nepredložila dôkaz, že pokryla dotknuté čisté dodatočné náklady z iných zdrojov než platbami vykonanými spoločnosťou DB Telekom, Komisia vyvodila, že DP AG musela nevyhnutne kompenzovať uvedené náklady prostredníctvom týchto platieb, takže jej bola poskytnutá štátna pomoc v zodpovedajúcej výške.

- 17 Ďalej Súd prvého stupňa na účely analýzy, či bola taká metóda správna, v bodoch 80 až 82 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia sa bez toho, aby preskúmala informácie predložené v tomto ohľade Spolkovou republikou Nemecko, nevyjadřila k otázke, či odvetvie služieb prepravy balíkov z domu do domu predstavovalo SVHZ, ale prinajmenšom implicitne uznala, že DP AG zaznamenala okrem čistých dodatočných nákladov spôsobených svojou politikou predaja so stratou aj čisté dodatočné náklady, ktoré boli, pokiaľ ide o ne, spojené s plnením SVHZ.

- 18 Súd prvého stupňa tiež v bode 84 napadnutého rozsudku konštatoval, že podľa sporného rozhodnutia Spolková republika Nemecko poskytla Komisii informácie o záväzkoch spojených s úlohami SVHZ zverenými spoločnosti DP AG, ktoré predstavovali sumu 20426 miliónov DEM, teda sumu jednoznačne vyššiu, než je suma 11 081 miliónov DEM zodpovedajúca platbám vykonaným spoločnosťou DB Telekom v prospech spoločnosti DP AG.

- 19 Nakoniec Súd prvého stupňa v bode 85 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisia neoverila, či celková suma týchto platieb bola nižšia než celková suma čistých dodatočných nákladov spoločnosti DB AG súvisiacich s jej úlohami SVHZ, čo predstavuje možnosť, že uvedené platby poslednú uvedenú spoločnosť nijako nezvýhodnili.
- 20 V bode 88 napadnutého rozsudku preto Súd prvého stupňa dospel k záveru, že Komisia z právneho hľadiska nepreukázala dostatočne, že platby vykonané spoločnosťou DB Telekom v prospech spoločnosti DP AG poslednú uvedenú spoločnosť zvýhodnili v zmysle článku 87 ods. 1 ES.
- 21 V tomto ohľade Súd prvého stupňa v reakcii na argumenty Komisie v bode 91 napadnutého rozsudku upresnil, že rozsah voľnej úvahy, ktorou disponuje tento orgán, nie je taký široký, aby mu umožnil domnievať sa, že platby vykonané spoločnosťou DB Telekom zvýhodnili spoločnosť DB AG bez toho, aby predtým preskúmal, či celková suma týchto platieb presiahla celkovú sumu dodatočných nákladov súvisiacich s plnením SVHZ, hoci mu nemecké orgány poskytli informácie v tomto smere.
- 22 Súd prvého stupňa totiž v bodoch 93 a 94 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že Komisia bola skutočne povinná vykonať také preskúmanie, a to aj v prípade, že ako Komisia tvrdila v prejednávanej veci, podmienky uvedené v rozsudkoch z 22. novembra 2001, *Ferring* (C-53/00, Zb. s. I-9067), ako aj z 24. júla 2003, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Zb. s. I-7747), neboli splnené. Komisia sa pritom uspokojila s konštatovaním, že čisté dodatočné náklady spôsobené politikou predaja so stratou spoločnosti DP AG nemohli byť predmetom náhrady, keďže neboli spojené s plnením SVHZ, ale neoverila, či DP AG nezaznamenala ďalšie čisté dodatočné náklady spojené, pokiaľ ide o ne, s plnením SVHZ, v súvislosti s ktorými

mala nárok požadovať náhradu prostredníctvom všetkých platieb vykonaných spoločnosťou DB Telekom.

- 23 Vzhľadom na tieto úvahy Súd prvého stupňa v bode 96 napadnutého rozsudku prvému žalobnému dôvodu vznesenému spoločnosťou DP AG vyhovel.
- 24 Súd prvého stupňa ďalej pre úplnosť preskúmal druhý žalobný dôvod vznesený spoločnosťou DP AG. Konkrétne v bodoch 102 až 107 napadnutého rozsudku na základe informácií obsiahnutých v spornom rozhodnutí a informácií poskytnutých Spolkovou republikou Nemecko preskúmal, či platby vo výške 11 081 miliónov DEM, ktoré v rokoch 1990 až 1995 vykonala spoločnosť DB Telekom, umožnili spoločnosti DP AG pokryť čisté dodatočné náklady vo výške 1 118,7 milióna DEM spôsobené jej politikou predaja so stratou. V bode 108 toho istého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval, že to tak nebolo, keďže straty, ktoré DP AG utrpela v priebehu toho istého obdobia, dosiahli až 16 363 miliónov DEM.
- 25 Na tomto základe dospel Súd prvého stupňa v bode 109 napadnutého rozsudku k záveru, že úvaha Komisie, podľa ktorej bola spoločnosť DP AG zvýhodnená sumou vo výške 1 118,7 milióna eur, je vyvrátená záverom, že konečné straty, ktoré táto spoločnosť utrpela v rokoch 1990 až 1995, dosiahli takú výšku, že platby vykonané spoločnosťou DB Telekom v prospech spoločnosti DP AG sa ukázali ako nedostatočné na pokrytie čistých dodatočných nákladov spôsobených politikou predaja so stratou uplatňovanou poslednou uvedenou spoločnosťou v rokoch 1994 až 1999.
- 26 Keďže týmto dvom žalobným dôvodom sa vyhovel, Súd prvého stupňa zrušil sporné rozhodnutie bez toho, aby preskúmal ostatné žalobné dôvody vznesené spoločnosťou DP AG.

Návrhy účastníkov konania

- 27 Komisia svojím odvolaním navrhuje Súdnemu dvoru, aby zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, ďalej zamietol žalobu o neplatnosť podanú spoločnosťou DP AG alebo subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu, a zaviazal spoločnosť DP AG na náhradu trov konania.
- 28 BIEK a UPS podali vzájomné odvolanie, ktorým navrhujú Súdnemu dvoru, aby zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a zaviazal spoločnosť DP AG na náhradu trov konania.
- 29 Spoločnosť DP AG navrhuje Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolanie Komisie v celom rozsahu a zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania. Okrem toho táto spoločnosť trvá na návrhoch formulovaných v prvostupňovom konaní, ktoré smerovali k zrušeniu sporného rozhodnutia a zaviazaniu Komisie na náhradu trov konania na Súde prvého stupňa. DP AG tiež poukazuje na neopodstatnenosť dôvodov uvedených v rámci vzájomných odvolaní.
- 30 Spolková republika Nemecko navrhuje Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolanie a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

O hlavnom odvolaní

- 31 Komisia uvádza na podporu svojho odvolania dva odvolacie dôvody, pričom prvý je založený na porušení článku 87 ods. 1 ES a článku 86 ods. 2 ES tým, že Súd prvého

stupňa považoval metódu použitú na zistenie existencie štátnej pomoci za protiprávnu, a druhý na porušení článku 230 ES z dôvodu, že Súd prvého stupňa prekročil svoju právomoc tým, že nahradil svojou vlastnou metódou výpočtu dodatočných nákladov súvisiacich s plnením SVHZ metódu použitú Komisiou.

O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 87 ods. 1 ES a článku 86 ods. 2 ES

O prvej časti

— Tvrdenia účastníkov konania

³² Podľa Komisie, BIEK a UPS porušil Súd prvého stupňa článok 87 ods. 1 ES a článok 86 ods. 2 ES, keďže bez toho, aby vysvetlil dôvody, pre ktoré nebola metóda použitá Komisiou na zistenie existencie zvýhodnenia správna, dospel k záveru, že na účely overenia, či k takému zvýhodneniu v prejednávanvej veci došlo, sa mala uplatniť iná metóda analýzy.

³³ Komisia sa domnieva, že metóda použitá v spornom rozhodnutí bola primeraná, lebo vychádzala z predpokladu, že „peniaze skutočne musia odniekiaľ prichádzať, prinajmenšom strednodobo alebo dlhodobo, a že sa nevynárajú odnikiaľ“. Záver, podľa

ktorého politika predaja so stratou uplatňovaná spoločnosťou DP AG bola financovaná zo štátnej pomoci, ktorú táto spoločnosť získala, sa podľa Komisie ponúka o to viac, že ako vyplýva zo skutkových okolností, činnosť v odvetví služieb prepravy balíkov z domu do domu bola vykonávaná so stratou z dôvodu agresívnej politiky v oblasti cien, ktorá neumožňovala pokryť náklady poskytovaných služieb a že DP AG nedosahovala inými činnosťami prebytky, ktoré by mohla použiť v uvedenom odvetví.

- 34 Za týchto okolností z nespochybneného zistenia strednodobých a dlhodobých deficitov v odvetví služieb prepravy balíkov z domu do domu, ako aj z nedostatku vlastných zdrojov „nevyhnutne“ vyplýva, že v rámci tohto odvetvia bola DP AG závislá na finančných náhradách týkajúcich sa ostatných oblastí činnosti podniku, na ktoré bola poskytovaná štátna pomoc. Vzťah medzi štátnym financovaním a politikou predaja so stratou sa teda nesporne ponúka, takže nijaký ďalší dôkaz nie je potrebný.
- 35 Spoločnosť DP AG namieta, že Súd prvého stupňa nebol povinný uviesť dôvody, pre ktoré nebola metóda zvolená Komisiou správna, lebo pojem „štátna pomoc“ je pojmom objektívnym. Tvrdí, že v tomto ohľade Súdny dvor už skôr v bode 92 už citovaného rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg rozhodol, že aby náhrada predstavujúca protihodnotu za služby poskytnuté podnikmi príjemcami za plnenie povinností verejnej služby nebola kvalifikovaná ako štátna pomoc, nemôže ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na pokrytie všetkých alebo časti nákladov vynaložených na plnenie týchto povinností. Taký výpočet je pritom povinný a každá metóda, ktorá rovnako ako metóda použitá v prejednávanej veci Komisiou tento výpočet neobsahuje, je nevyhnutne nesprávna.
- 36 Podľa názoru spoločnosti DP AG je metóda použitá Komisiou v každom prípade nevhodná na preukázanie toho, že údajný deficit odvetvia služieb prepravy balíkov z domu do domu je „nevyhnutne“ financovaný platbami vykonávanými spoločnosťou

DB Telekom v jej prospech. Taká metóda totiž neberie do úvahy skutočnosť, že v ekonomickej realite, pokiaľ straty pripadajúce na konkrétny rok nemôžu byť kompenzované vlastnými zdrojmi, sú vykazované ako straty zaznamenané v súvahe nasledujúceho roka. Skutočnosť, že strata nemôže byť kompenzovaná vlastnými zdrojmi roka, v ktorom vznikla, tak sama osebe nevyhnutne neznamená, že bola kompenzovaná vonkajšími zdrojmi.

- 37 Podľa názoru Spolkovej republiky Nemecko sa prejednávajúca vec netýka len otázky metódy použiteľnej v prejednávanej veci, ale jej predmetom je rozsah dôkaznej povinnosti Komisie, pokiaľ ide o skutočnosť, že spoločnosť DP AG bola zvýhodnená. Podľa tohto členského štátu ukladá už citovaný rozsudok *Altmark Trans* a *Regierungspräsidium Magdeburg* povinnosť vyčísliť čisté dodatočné náklady vyvolané povinnosťami poskytovať SVHZ a porovnať ich so zdrojmi prevedenými ako náhrada za tie isté povinnosti. Len na základe výsledku tohto porovnania možno podľa nej konštatovať existenciu prípadnej nadmernej náhrady.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 38 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry, ak sa má niečo kvalifikovať ako „pomoc“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES, vyžaduje sa, aby boli splnené všetky podmienky uvedené v tomto ustanovení (rozsudky z 21. marca 1990, *Belgicko/Komisia*, nazývaný „*Tubemeuse*“, C-142/87, Zb. s. I-959, bod 25; z 1. júla 2008, *Chronopost* a *La Poste/Ufex* a i., C-341/06 P a C-342/06 P, Zb. s. I-4777, bod 125, ako aj z 17. júla 2008, *Essent Netwerk Noord* a i., C-206/06, Zb. s. I-5497, bod 63).

- 39 Aby teda vnútroštátne opatrenie mohlo byť kvalifikované ako štátna pomoc, musí po prvé ísť o štátne opatrenie alebo o opatrenie financované zo štátnych prostriedkov, po druhé musí byť toto opatrenie spôsobilé ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, po tretie musí mať jeho príjemca z tohto opatrenia prospech a po štvrté musí toto opatrenie narušiť hospodársku súťaž alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 23. marca 2006, *Enirisorse*, C-237/04, Zb. s. I-2843, body 38 a 39; z 30. marca 2006, *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, C-451/03, Zb. s. I-2941, bod 56, ako aj z 17. novembra 2009, *Presidente del Consiglio dei Ministri*, C-169/08, Zb. s. I-10821, bod 52).
- 40 Keďže tento odvolací dôvod sa týka len tretej z týchto podmienok, treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry sa za štátnu pomoc považujú zásahy, ktoré sú bez ohľadu na formu spôsobilé priamo alebo nepriamo zvýhodniť niektoré podniky alebo ktoré treba považovať za ekonomickú výhodu, ktorú by podnik príjemca za normálnych trhových podmienok nedosiahol (rozsudky *Enirisorse*, už citovaný, bod 30; *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, už citovaný, bod 59, ako aj *Essent Netwerk Noord* a i., už citovaný, bod 79).
- 41 V tomto kontexte Súdny dvor vo vzťahu k podnikom povereným SVHZ spresnil, že pokiaľ treba štátny zásah chápať ako protihodnotu za plnenia, ktoré poskytujú prijímajúce podniky v rámci plnenia záväzkov verejnej služby, takže tieto podniky v skutočnosti nepožívajú žiadnu finančnú výhodu, a tento zásah tak nespôsobuje, že by tieto podniky boli vo výhodnejšom postavení oproti konkurenčným podnikom, na uvedený zásah sa článok 87 ods. 1 ES nevzťahuje (pozri v tomto zmysle rozsudky *Ferring*, už citovaný, bod 27; *Altmark Trans* a *Regierungspräsidium Magdeburg*, už citovaný, bod 87; *Enirisorse*, už citovaný, bod 31, ako aj *Essent Netwerk Noord* a i., už citovaný, bod 80).

- 42 Na to, aby sa však v konkrétnom prípade náhrada nekvalifikovala ako štátna pomoc, musia byť splnené určité podmienky (rozsudky Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaný, bod 88; Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, už citovaný, bod 61, ako aj Essent Netwerk Noord a i., už citovaný, bod 81).
- 43 Náhrada predovšetkým nemôže prekročiť sumu, ktorá je potrebná na pokrytie všetkých alebo časti nákladov vzniknutých pri plnení úloh verejnej služby, berúc do úvahy príslušné tržby, ako aj primeraný zisk z plnenia týchto povinností (pozri v tomto zmysle rozsudky Ferring, už citovaný, bod 32; Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaný, bod 92, a Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, už citovaný, bod 66, ako aj Essent Netwerk Noord a i., už citovaný, bod 84).
- 44 Z toho vyplýva, že pokiaľ Komisia musí preskúmať platnosť systému financovania SVHZ s ohľadom na článok 87 ES, je povinná najmä overiť, či je splnená táto podmienka.
- 45 V tomto ohľade, pokiaľ ide o odvolací dôvod, podľa ktorého napadnutý rozsudok neberie do úvahy nedostatky metódy použitej Komisiou, treba upozorniť, že Súd prvého stupňa v bode 85 tohto rozsudku najskôr konštatoval, že Komisia neoverila, či celková suma platieb vykonaných spoločnosťou DB Telekom presiahla celkovú sumu čistých dodatočných nákladov SVHZ vynaložených spoločnosťou DP AG.
- 46 Ďalej najmä z bodov 91 a 94 napadnutého rozsudku vyplýva, že Súd prvého stupňa sa domnieval, že sa Komisia nemohla domnievať, že uvedené platby predstavujú zvýhodnenie v zmysle článku 87 ods. 1 ES práve preto, že nepreskúmala jednak, či celková suma platieb vykonaných spoločnosťou DB Telekom presiahla celkovú sumu nespochybných dodatočných nákladov vzniknutých spoločnosti DP AG, jednak, či uvedená spoločnosť nezaznamenala ďalšie čisté dodatočné náklady spojené

s plnením SVHZ, vo vzťahu ku ktorým by mala nárok požadovať náhradu prostredníctvom všetkých uvedených platieb za podmienok uvedených v už citovanom rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg.

- ⁴⁷ Za týchto okolností nemožno Súdu prvého stupňa dôvodne vytýkať, že nechal do úvahy nedostatky metódy použitej Komisiou v spornom rozhodnutí. Z vyššie uvedeného totiž vyplýva, že Súd prvého stupňa tieto nedostatky zistil pri svojom skúmaní zákonnosti uvedenej metódy s ohľadom na článok 87 ods. 1 ES.
- ⁴⁸ Keďže Súd prvého stupňa oprávnene dospel k záveru, že metóda použitá Komisiou v spornom rozhodnutí mala nedostatky, treba prvú časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti

— Tvrdenia účastníkov konania

- ⁴⁹ V rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu Komisia podporovaná BIEK a UPS tvrdí, že Súd prvého stupňa jej neoprávnene vytýkal, že nepreskúmala všetky dôkazy vrátane dôkazov predložených Spolkovou republikou Nemecko, čím porušil pravidlá upravujúce dôkazné bremeno.

- 50 Okolnosť, že DP AG nemala vlastné zdroje, totiž sama osebe stačí na preukázanie toho, že táto spoločnosť používala vlastné zdroje, ktoré získala, na financovanie čistých dodatočných nákladov svojej politiky predaja so stratou v odvetví služieb prepravy balíkov z domu do domu. Okrem toho sa Komisia a UPS domnievajú, že aj keby Komisia získala a preskúmala všetky informácie a dôkazy, na ktoré Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku odkazuje, nemohla by logicky dospieť k inému záveru.
- 51 Komisia tiež tvrdí, že spoločnosť DP AG mala preukázať, že metóda použitá v sporom rozhodnutí bola protiprávna, a nie, že existovala iná metóda, ktorá mohla byť tiež použitá. V každom prípade na rozdiel od toho, čo tvrdí Súd prvého stupňa v bode 87 napadnutého rozsudku, Komisia nebola povinná preukázať, že metódu zvolenú Súdom prvého stupňa nebolo možné použiť.
- 52 Spolková republika Nemecko sa v tomto ohľade domnieva, že tvrdenie Komisie a UPS, podľa ktorého preskúmanie informácií poskytnutých spoločnosťou DP AG a ňou samou, pokiaľ ide o sumu čistých dodatočných nákladov spojených s povinnosťami verejného záujmu vzťahujúcimi sa na poštové služby, v žiadnom prípade neumožňovalo Komisii dospieť k inému záveru, pokiaľ ide o existenciu zvýhodnenia, nie je podložené a je v rozpore s číselnými údajmi predloženými spoločnosťou DP AG a uvedeným členským štátom.

— Posúdenie Súdny dvorom

- 53 Pokiaľ ide po prvé o argument, podľa ktorého Súd prvého stupňa porušil pravidlá upravujúce dôkazné bremeno tým, že vytýkal Komisii, že nepreskúmala všetky dôkazy, treba upozorniť, že v bode 85 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa

konštatoval, že Komisia v spornom rozhodnutí nezohľadnila informácie poskytnuté Spolkovou republikou Nemecko týkajúce sa určitých dodatočných nákladov spojených s plnením úloh SVHZ. Ďalej v bode 86 toho istého rozsudku Súd prvého stupňa konštatoval aj to, že Komisia neuviedla ani nepreukázala, že jej tento členský štát a DP AG neposkytli informácie potrebné na overenie, či suma platieb vykonaných spoločnosťou DB Telekom neprekročila nespochybené čisté dodatočné náklady.

- 54 Treba pritom konštatovať, že Súd prvého stupňa v bodoch 85 až 88 napadnutého rozsudku Komisii vytýkal, že nepreskúmala dôkazy, ktoré jej účastníci správneho konania predložili, teda dôkazy, ktoré mohli byť relevantné v rámci analýzy týkajúcej sa existencie „zvýhodnenia“ v zmysle článku 87 ods. 1 ES na strane DP AG tvrdenej Komisiou. Za týchto okolností treba uviesť, že Súd prvého stupňa nijakým spôsobom neporušil pravidlá upravujúce dôkazné bremeno.
- 55 Pokiaľ ide o argument, podľa ktorého aj keby Komisia preskúmala všetky informácie a dôkazy, na ktoré Súd prvého stupňa poukázal v napadnutom rozsudku, nemohla by logicky dospieť k inému záveru, stačí konštatovať, že práve na základe uvedených informácií dospel Súd prvého stupňa v bodoch 108 a 109 napadnutého rozsudku k odlišnému záveru, než k akému sa dospel v spornom rozhodnutí. Z toho vyplýva, že tento argument treba zamietnuť ako nedôvodný.
- 56 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Súd prvého stupňa v bode 87 napadnutého rozsudku neoprávnene uložil Komisii povinnosť preukázať „nemožnosť“ použitia metódy zvolenej samotným Súdom prvého stupňa, treba konštatovať, že toto tvrdenie vyplýva z nesprávneho výkladu uvedeného rozsudku.

- 57 V uvedenom bode totiž Súd prvého stupňa iba konštatoval, že by prijal ako odôvodnenie použitia inej metódy, než bola metóda vyplývajúca z uplatnení kritérií uvedených v už citovanom rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, tú skutočnosť, že Komisii bránili objektívne dôvody v tom, aby preskúmala informácie predložené spoločnosťou DP AG a Spolkovou republikou Nemecko.
- 58 V uvedenom bode 87 sa pritom Súd prvého stupňa obmedzil na konštatovanie, že Komisia neuviedla nijaké skutočnosti, na základe ktorých by mohla preukázať nejakú prekážku, ktorá by jej bránila vo vykonaní tohto preskúmania. Za týchto okolností nemožno prijať ani tento argument.
- 59 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba zamietnuť druhú časť prvého odvolacieho dôvodu ako nedôvodnú.

O tretej časti

— Tvrdenia účastníkov konania

- 60 Komisia podporovaná BIEK a UPS vytýka Súdu prvého stupňa, že skreslil skutočnosti obsiahnuté v spise, lebo v bode 82 napadnutého rozsudku sa domnieval, že v spornom rozhodnutí nekonštatovala, že informácie, ktoré jej predložila Spolková republika

Nemecko, podľa ktorých odvetvie služieb prepravy balíkov z domu do domu predstavovalo SVHZ, neboli podložené a ďalej, že prinajmenšom implicitne uznala, že DP AG okrem čistých dodatočných nákladov spôsobených jej politikou predaja so stratou zaznamenala aj čisté dodatočné náklady, ktoré boli, pokiaľ ide o ne, spojené s plnením SVHZ. Podľa názoru Komisie sa pritom v odôvodnení č. 76 sporného rozhodnutia konštatovalo, že dotknuté odvetvie nepredstavuje SVHZ a že otázka existencie čistých dodatočných nákladov spojených s plnením SVHZ nie je v nijakom prípade relevantná v rámci analytickej metódy, ktorú si vybrala.

- 61 Spoločnosť DP AG sa zasa domnieva, že táto časť odvolacieho dôvodu je zjavne nedôvodná, keďže pokiaľ ide o uvedené čisté dodatočné náklady, Súd prvého stupňa vychádzal z odôvodnenia č. 43 sporného rozhodnutia, kde sa hovorí o všetkých službách prepravy balíkov, pričom odvetvie služieb prepravy balíkov z domu do domu tvorí len ich časť. Ďalej sa domnieva, že námietka Komisie vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozsudku, pretože Súd prvého stupňa zrušil sporné rozhodnutie z toho dôvodu, že Komisia v každom prípade neoverila, či platby vykonané spoločnosťou DB Telekom neboli odôvodnené týmito čistými dodatočnými nákladmi spojenými s plnením SVHZ.
- 62 Spolková republika Nemecko zastáva názor, že Komisia sa v spornom rozhodnutí vyjadrila len k niektorým špecifickým službám v oblasti prepravy balíkov s ohľadom na ich povahu SVHZ, ale nie k službe prepravy balíkov ako celku. Komisia okrem toho v odôvodnení č. 72 tohto rozhodnutia jednoznačne hovorila o „presne vymedzenej úlohe DP AG“ a „splnení povinností verejnej služby“. Súd prvého stupňa preto oprávnene konštatoval, že Komisia implicitne uznala, že aj v odvetví služieb prepravy balíkov z domu do domu skutočne existujú povinnosti verejnej služby v podobe povinnosti doručovania pri zachovaní dostupnej sadzby za kus.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- ⁶³ Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z článku 225 ES a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že Súdny dvor nemá právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani skúmať dôkazy, ktoré Súd prvého stupňa uznal na preukázanie tohto skutkového stavu. Pokiaľ totiž boli tieto dôkazy riadne získané a boli rešpektované všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a vykonávania dôkazných prostriedkov, prislúcha samotnému Súdu prvého stupňa posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať jemu predloženým dôkazom. Toto posúdenie teda nepredstavuje, s výnimkou prípadu nesprávneho posúdenia týchto dôkazov, právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnyim dvorom (pozri najmä rozsudok z 18. marca 2010, *Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia*, C-419/08 P, Zb. s. I-2259, body 30 a 31, ako aj citovanú judikatúru).
- ⁶⁴ Okrem toho treba pripomenúť, že nesprávne posúdenie skutkového stavu musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok *Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia*, už citovaný, bod 32 a citovaná judikatúra).
- ⁶⁵ V rámci tejto časti odvolacieho dôvodu Komisia svojou prvou výhradou spochybňuje tvrdenie obsiahnuté v bode 82 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa nevyjadřila k informáciám predloženým Spolkovou republikou Nemecko, pokiaľ ide o okolnosť, že odvetvie služieb prepravy balíkov z domu do domu predstavovalo SVHZ, hoci Komisia v spornom rozhodnutí konštatovala, že toto odvetvie nepredstavuje SVHZ.

- 66 V tomto ohľade treba upozorniť, že v odôvodnení č. 76 sporného rozhodnutia sa Komisia odvolávala na dôvodovú správu k PPfLV, podľa ktorej § 2 ods. 2 bod 3 tohto právneho predpisu vylučuje všeobecnú povinnosť doručovania tých malých balíkov, pre ktoré sú dohodnuté zvláštne podmienky s danými zákazníkmi – napríklad s tými, ktorí predkladajú svoje zásielky na prvé spracovanie, alebo s tými, ktorí uzatvoria zmluvy o spolupráci – a že títo zákazníci podnikatelia môžu byť predmetom výnimky z povinnosti doručovania, keďže konkurencia v tomto odvetví robí túto povinnosť nadbytočnou.
- 67 Treba pritom konštatovať, ako uvádza Spolková republika Nemecko, že v citovaných odôvodneniach sa Komisia odvolávala na určité špecifické služby v oblasti prepravy balíkov s ohľadom na ich povahu SVHZ, ale nie na služby prepravy balíkov ako celok. Okrem toho treba tiež zdôrazniť, ako uviedla DP AG, že Súd prvého stupňa nezrušil sporné rozhodnutie z dôvodu prístupu Komisie, pokiaľ ide o kvalifikáciu dotknutých služieb ako SVHZ, ale z toho dôvodu, že Komisia neoverila, či platby vykonané spoločnosťou DB Telekom predstavovali nadmernú náhradu vzhľadom na nespochybné čisté dodatočné náklady spojené s plnením SVHZ.
- 68 Za týchto okolností nemožno Súdu prvého stupňa dôvodne vytýkať, že skreslil skutkové okolnosti prejednávanej veci.
- 69 Prvú výhradu uplatnenú Komisiou preto nemožno prijať.
- 70 Pokiaľ ide o druhú výhradu, ktorá sa týka skutočnosti, že Komisia implicitne uznala, že DP AG zaznamenala čisté dodatočné náklady spojené s plnením SVHZ, stačí konštatovať, že Komisia v odôvodnení č. 73 sporného rozhodnutia uviedla, že „sa ukazuje, že DP AG znáša čisté dodatočné náklady, z ktorých nie je spojená s plnením

povinností verejnej služby len minimálna časť“ [*neoficiálny preklad*]. Z tejto formulácie mohol Súd prvého stupňa bez toho, aby sa dopustil skreslenia, vyvodiť, že Komisia prinajmenšom implicitne uznala, že DP AG znáša aj náklady spojené so SVHZ.

- 71 Keďže z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Súd prvého stupňa neskreslil skutkové okolnosti, ktoré mu boli predložené na posúdenie, treba zamietnuť aj tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu ako nedôvodnú.

O štvrtej časti

— Tvrdenia účastníkov konania

- 72 Komisia podporovaná BIEK a UPS spochybňuje doplňujúce odôvodnenie uvedené v bodoch 101 až 109 napadnutého rozsudku, v ktorých Súd prvého stupňa preskúmal okrem informácií obsiahnutých v spornom rozhodnutí aj informácie poskytnuté Spolkovou republikou Nemecko. Uvedení účastníci konania zastávajú názor, že tieto informácie, a najmä tie z nich, ktoré sa týkajú peňažných súm platených spoločnosťou DP AG nemeckému štátu, ako aj platieb zo strany spoločnosti DP Telekom, sú irelevantné, pokiaľ ide o uplatnenie metódy použitej Komisiou, čo podľa nej odôvodňuje, prečo nespochybňovala ich správnosť. V každom prípade je takto vykonané posúdenie Súdom prvého stupňa nedostatočné a chybné, pretože z neho nevyplýva najmä to, že DP AG mohla finančne prežiť bez náhrady zo strany spoločnosti DB Telekom a ďalej preto, že sa netýka otázky, či DP AG disponovala dostatočnými finančnými prostriedkami, ktorými by nahradila čisté dodatočné náklady vzniknuté jej politikou

predaja so stratou, a to aj napriek celkovému deficitu zaznamenanému touto spoločnosťou.

- 73 DP AG v tomto ohľade tvrdí, že výčitka Komisie, že Súd prvého stupňa nekonštatoval, že DP AG mohla prežiť bez finančnej náhrady, je irelevantná. Súd prvého stupňa sa totiž mohol obmedziť na vylúčenie toho, že zdroje pochádzajúce z platieb vykonaných spoločnosťou DB Telekom v rokoch 1990 až 1994 boli použité na pokrytie čistých dodatočných nákladov vyvolaných jej politikou predaja so stratou v rokoch 1995 až 1999 z dôvodu, že v tej dobe už boli vyčerpané.
- 74 Spolková republika Nemecko dodáva, že Komisia bola v každom prípade povinná preukázať, že dotknutý štátny príspevok predstavuje nadmernú náhradu čistých dodatočných nákladov vyvolaných poskytovaním SVHZ. Okrem toho nemohol byť nijaký izolovane posudzovaný výdavok pokrytý inými vlastnými zdrojmi DP AG, keďže DP AG utrpela počas dotknutého obdobia straty. Prístup Komisie v skutočnosti vedie k absurdnému výsledku, že všetky náklady museli byť financované z verejných zdrojov.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- 75 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry odvolacie dôvody, ktoré smerujú proti doplňujúcim dôvodom rozhodnutia Všeobecného súdu, nemôžu mať za následok zrušenie tohto rozhodnutia, a sú teda neúčinné (rozsudky zo 7. novembra 2002, *Hirschfeldt/AEE*, C-184/01 P, Zb. s. I-10173, bod 48; z 28. júna 2005, *Dansk Rørindustri a i./Komisia*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 148, ako aj uznesenie z 9. marca 2007, *Schneider Electric/Komisia*, C-188/06 P, bod 64).

- 76 V tomto ohľade z analýzy prvých troch častí tohto odvolacieho dôvodu vyplýva, že Súd prvého stupňa vyhovel prvému žalobnému dôvodu formulovanému spoločnosťou DP AG v rámci jej žaloby o neplatnosť, podľa ktorého Komisia porušila článok 87 ods. 1 ES tým, že sa domnievala, že platby vykonané spoločnosťou DB Telekom ju zvýhodnili, bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 77 Treba preto zdôrazniť, že aj keby odôvodnenie obsiahnuté v bodoch 101 až 109 napadnutého rozsudku bolo z právneho hľadiska chybné, nemá také konštatovanie nijaký vplyv na správnosť posúdenia žalobného dôvodu týkajúceho sa protiprávnosti sporného rozhodnutia s ohľadom na článok 87 ods. 1 ES.
- 78 Za týchto okolností treba konštatovať, že štvrtá časť tohto odvolacieho dôvodu je neúčinná.
- 79 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba zamietnuť prvý odvolací dôvod uvedený Komisiou v celom jeho rozsahu.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 230 ES

— Tvrdenia účastníkov konania

- 80 Komisia svojím druhým odvolacím dôvodom vytýka Súdu prvého stupňa, že nedodrжал hranice svojej právomoci, ktoré vyplývajú z článku 230 ES, tým, že nahradil svojou vlastnou metódou výpočtu dodatočných nákladov spojených s plnením SVHZ

metódu použitú Komisiou. Komisia sa domnieva, že pokiaľ uprednostňuje metódu, ktorá jej umožňuje rýchlo a účinne vybavovať námietky predložené sťažovateľmi v rámci riadneho interného úradného postupu, Súdu prvého stupňa neprináleží, aby namiesto nej rozhodoval o metóde, ktorá sa má použiť.

- ⁸¹ Komisia podporovaná BIEK a UPS okrem toho tvrdí, že Súd prvého stupňa v odôvodnení uvedenom v bodoch 101 až 109 napadnutého rozsudku nahradil Komisiu tým, že preskúmal informácie, ktoré neboli predmetom preskúmania v rámci sporného rozhodnutia.
- ⁸² Spoločnosť DP AG sa naopak domnieva, že Súd prvého stupňa sa obmedzil na použitie metódy, ktorá musí byť nevyhnutne použitá v súlade s judikatúrou Súdneho dvora. Podľa Súdneho dvora a správnej praxe Komisie totiž konštatovanie zvýhodnenia v prípade štátnej pomoci na základe platieb zo štátnych prostriedkov, ktoré sú náhradou za plnenie povinností verejnej služby predpokladá, že sa najskôr určia náklady vyvolané plnením týchto povinností všeobecného záujmu.
- ⁸³ Spolková republika Nemecko zasa tvrdí, že Súd prvého stupňa protiprávne nenahradil posúdenie Komisie vlastným posúdením. V bodoch napadnutého rozsudku, ktorých sa týka tento odvolací dôvod, sa po tom, ako v bodoch 78 až 96 toho istého rozsudku vykonal analýzu sporného rozhodnutia z právneho hľadiska, obmedzil na preskúmanie z účtovného hľadiska. Keďže však bolo konštatované porušenie článku 87 ods. 1 ES, je uvedený odvolací dôvod neúčinný.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- 84 Treba uviesť, že ako vyplýva z článku 230 ES, predmetom žaloby o neplatnosť je preskúmanie zákonnosti aktov prijatých inštitúciami Spoločenstva, ktoré sú v tomto článku vymenované, takže nie je cieľom ani účinkom analýzy dôvodov vznesených v rámci takej žaloby nahradiť celkové vyšetrovanie veci v rámci správneho konania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 103).
- 85 V tomto ohľade treba upozorniť, že v bodoch 68 až 88 napadnutého rozsudku sa Súd prvého stupňa venoval analýze metódy použitej Komisiou v spornom rozhodnutí s ohľadom na článok 87 ods. 1 ES, a to najmä s cieľom overiť, či platby, ktoré DP AG dostala od spoločnosti DB Telekom, mohli predstavovať zvýhodnenie v zmysle uvedeného ustanovenia, ako aj relevantnej judikatúry.
- 86 V rámci tejto analýzy Súd prvého stupňa v bodoch 80 až 88 napadnutého rozsudku poukázal na určité chyby vo výpočte vykonanom Komisiou v rámci sporného rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že Komisia nepreukázala, že uvedené platby takto zvýhodnili spoločnosť DP AG.
- 87 Za týchto okolností treba konštatovať, že Súd prvého stupňa nenahradil metódu Komisie svojou vlastnou metódou, ale jeho skúmanie sa obmedzilo na súdne preskúmanie zákonnosti sporného rozhodnutia.

- 88 Pokiaľ ide o dôvod týkajúci sa skutočnosti, že Súd prvého stupňa nahradil Komisiu tým, že preskúmal informácie, ktoré neboli v rámci sporného rozhodnutia podrobné nijakej analýze, treba konštatovať, že s ohľadom jednak na úvahy uvedené v bodoch 76 až 78 tohto rozsudku, pokiaľ ide o doplňujúcu povahu posúdení vykonaných Súdom prvého stupňa v bodoch 101 až 109 napadnutého rozsudku, ako aj judikatúru citovanú v bode 75 tohto rozsudku, treba konštatovať, že tento druhý odvolací dôvod je neúčinný.
- 89 S ohľadom na vyššie uvedené úvahy nemožno Súdu prvého stupňa dôvodne vytýkať, že v rozpore s článkom 230 ES prekročil svoje právomoci. Druhý odvolací dôvod preto treba zamietnuť ako nedôvodný.
- 90 Keďže sa nevyhovelo nijakému z oboch dôvodov uvedených Komisiou na podporu jej odvolania, treba toto odvolanie zamietnuť ako celok.

O vzájomných odvolaniach

— Tvrdenia účastníkov konania

- 91 BIEK a UPS svojimi vzájomnými odvolaniami tvrdia, že Súd prvého stupňa nevzal do úvahy už citovaný rozsudok Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, keďže nedospel v prejednávanej veci k záveru, že nijaká z požiadaviek stanovených týmto rozsudkom, na základe ktorých by náhrady za poskytovanie SVHZ mohli byť

vyňaté z pôsobnosti pravidiel v oblasti štátnej pomoci, nebola splnená. Po prvé postup používaný spoločnosťou DP AG spočívajúci v uplatňovaní cien, ktoré sú nižšie než zákonná jednotná sadzba, pokiaľ ide o odvetvie služieb prepravy balíkov z domu do domu, totiž nezodpovedala úlohe verejnej služby. Po druhé podmienky, za ktorých boli vykonávané platby zo strany spoločnosti DB Telekom, neboli dopredu stanovené objektívnym a transparentným spôsobom. Po tretie vzhľadom na to, že použitie týchto platieb nebolo presne vymedzené, nebolo možné určiť, či viedli k nadmernej náhrade. Nakoniec údajná náhrada vykonávaná prostredníctvom uvedených platieb bola poskytovaná bez akejkoľvek analýzy nákladov spojených s plnením SVHZ.

- ⁹² Spoločnosť DP AG na tieto argumenty odpovedá, že Súd prvého stupňa nebol povinný skúmať, či boli splnené požiadavky stanovené už citovaným rozsudkom Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg. Konštatovanie, že Komisia neoverila, či DP AG musela znášať čisté dodatočné náklady spojené s plnením povinností SVHZ, totiž bolo dostatočné na zrušenie sporného rozhodnutia.

— *Posúdenie Súdnym dvorom*

- ⁹³ Po tom, ako Súd prvého stupňa konštatoval, že Komisia prinajmenšom implicitne uznala, že DP AG znášala náklady čiastočne spojené s plnením SVHZ, ako bolo uvedené v bodoch 66 až 73 tohto rozsudku, v kontexte skúmania zákonnosti oprávnene preskúmal dôvod predložený spoločnosťou DP AG týkajúci sa Komisiou použitej metódy, pokiaľ ide o výpočet možnej nadmernej náhrady v zmysle tretej podmienky už citovaného rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, ako bolo pripomenuté v bodoch 41 až 43 tohto rozsudku.

- 94 V rámci tohto skúmania dospel Súd prvého stupňa v bode 94 napadnutého rozsudku predovšetkým k záveru, že vzhľadom na to, že uvedená metóda neoverovala, či DP AG nezaznamenala ďalšie čisté dodatočné náklady spojené s plnením SVHZ, neumožňovala právne dostatočným spôsobom preukázať tieto dodatočné náklady, a preto s ohľadom na už citovaný rozsudok *Altmark Trans* a *Regierungspräsidium Magdeburg* rozhodol, že sporné rozhodnutie treba zrušiť.
- 95 V tejto súvislosti treba konštatovať, ako uviedol generálny advokát v bodoch 125 až 128 svojich návrhov, že Súd prvého stupňa tak vykonal analýzu zákonnosti sporného rozhodnutia v medziach právomoci, ktorú mu priznáva článok 230 ES, a s ohľadom na relevantnú judikatúru týkajúcu sa kvalifikácie štátnej pomoci, ako aj náhrad za povinnosti SVHZ, ktorej súčasťou je už citovaný rozsudok *Altmark Trans* a *Regierungspräsidium Magdeburg*.
- 96 Treba tiež uviesť, že práve pokiaľ by Súd prvého stupňa preskúmal sporné rozhodnutie z hľadiska iných kritérií uvedených v tomto rozsudku, čo bol podľa tvrdení BIEK a UPS povinný urobiť, nahradil by Súd prvého stupňa, ako sám správne uviedol v bode 95 napadnutého rozsudku, Komisiu tým, že by vykonal preskúmanie namiesto nej.
- 97 Treba pritom konštatovať, že podľa ustálenej judikatúry sa preskúmanie komplexných hospodárskych posúdení vykonaných Komisiou, o aké ide v prejednávanej veci, súdmi Spoločenstva musí nevyhnutne obmedziť iba na overenie dodržiavania procesných pravidiel a pravidiel odôvodnenia, ako aj na vecnú správnosť skutkového stavu, na neexistenciu zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu a na zneužitie právomoci (rozsudky *Aalborg Portland* a *i./Komisia* a *i.*, už citovaný, bod 279, ako aj zo 6. októbra 2009, *GlaxoSmithKline Services* a *i./Komisia*, C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, Zb. s. I-9291, bod 85).

- 98 Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa nebol povinný preskúmať všetky kritériá uvedené Súdny dvorom v už citovanom rozsudku *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, akonáhle konštatoval protiprávnosť sporného rozhodnutia z hľadiska jednej z týchto podmienok.
- 99 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba vzájomné odvolania zamietnuť ako nedôvodné.

O trovách

- 100 Podľa článku 69 ods. 2 prvého pododseku Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 tohto rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 69 ods. 4 prvého pododseku toho istého rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú svoje vlastné trovy konania.
- 101 Keďže Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat ju v súlade s návrhom spoločnosti DP AG na náhradu trov konania o odvolaní.
- 102 Pokiaľ ide o vzájomné odvolania, hoci BIEK a UPS nemali úspech vo svojich dôvodoch, treba konštatovať, že DP AG vo svojom vyjadrení k týmto odvolaniam nenavrhol, aby boli povinné nahradiť s nimi súvisiace trovy konania. Z toho vyplýva, že každý z týchto účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s podaním vzájomných odvolaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie a vzájomné odvolania sa zamietajú.**

- 2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Deutsche Post AG v rámci konania o odvolaní.**

- 3. Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV a UPS Europe SA znášajú svoje vlastné trovy konania v rámci konania o odvolaní.**

- 4. Deutsche Post AG, Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV a UPS Europe SA znášajú svoje vlastné trovy konania súvisiace s konaním o vzájomných odvolaniach.**

- 5. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy